

Jacek Reyniak

Grojec, gm. Oświęcim, woj. bielskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 28

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wie stratygrafii/ relacji pomiędzy materiałem kultury pucharów lejkowatych a krzemiensiami mikrolitycznymi oraz wyjednanie funkcji skupiska polepy /zarejestrowanej na przeciwległym biegunie w stosunku do omówionego wyżej obiektu/, występującego dotąd bez powiązania z obiektami.

Strefę "krzemienną" badano metodą ław i kwadr /wykop XII/. W efekcie tych prac zaobserwowano 3 obiekty o typowej dla tej strefy konsystencji i inwentarzu /mikrolity/, wzbogaconej o udział silnie rozdrobnionej ceramiki kultury pucharów lejkowatych.

W strefie "z polepą" pozyskano 13 fr. zdobionych i ok. 230 fr. niezdobionych ceramiki, ok. 30 fr. ceramiki kultury anfor kulturowych i schyłkowoceolitycznej, 16 zabytków krzemiennych m.in. 2 rdzenie mikrolityczne/ oraz znaczną ilość polepy. Polepa występowała w układzie zwartym, otoczonym śladami po dołach postępujących, zakreślających narożniki prostokątnego zapewne obiektu podziemnego. Łącznie zbadano powierzchnię ok. 100 m².

Wstępna ocena taksonomiczna pozyskanych danych przemawia za jednofazowym charakterem osadnictwa /synchronizacja obu stref/ na stanowisku, i wskazuje na horyzont klasycznopucharowy, wyznaczający najprawdopodobniej najstarszy etap akulturacji neolitycznej w strefie przedolinnej. Blizszych danych odnośnie powiązań genetycznych czynnika akulturującego dostarczy zapewne dopiero analiza gabinetowa. Na obecnym etapie badań wskazać można bardzo ogólnie na obszar w widłach Wiśły i Bugu.

Badania na stanowisku zakończono.

GROJEC, gm. Oświęcim
woj. bielskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Bielsku-Białej

Badania prowadził mgr Jacek Rejzlik. Finansował WKZ
w Bielsku-Białej. Drugi sezon badań. Osada kultury
lendzielskiej oraz kultury łużyckiej.

Celem obecnych badań było określenie zasięgu stanowiska oraz określenie chronologii tego dwufazowego stanowiska. Stanowisko jest położone na wzniesieniu dominującym nad doliną zalewaną Soły blisko jej ujścia do Wiśły. Cały ten region jest pokryty lessem.

Wykopy o powierzchni 175 m² zlokalizowano na skłonie kulminacji wzniesienia, przechodzącym nieznacznie w drogę, sąsiednie, niższe wyniesienie. Odsłonięto i przetestowano 5 obiektów, z których 3 związane były z późną fazą cyklu kultur lendzielsko-pułgarskich. Obiekty te /obiekty 3/83, 4/83 i 5/83/ zachowane były wyłącznie w niewielkiej części partii przydennej, co związane jest z intensywną orką oraz procesami degradacji zbocznej.

Obiekty kultury lendzielskiej zawierały w przeważającej ilości rozdrobniony materiał ceramiczny oraz materiał krzemienny. Spośród materiału krzemienno-krzemianowego wymienić należy drapacze, tyłozaki oraz wióry łuskane wykonane z krzemienia jurajskiego, podkrakowskiego. Z wierzchołnej warstwy ara, nad obiektem 2/83 pochodzi również wiór łuskany wykonany z radiolarytu. W sąsiedztwie obiektu 3/83 zarejestrowano dwa dołki słupowe mogące potwierdzić istnienie nierozpoznanych jeszcze w całości budowli o konstrukcji słupowej.

Pozostałe obiekty /1/83 oraz 2/83/ wiążą się z późną, halstaecą fazą kultury łużyckiej. Obiekty te posiadały większą głębokość niż obiekty kultury lendzielskiej. Pomimo, iż zajmowały znacznie większą powierzchnię, dostarczyły znikomą ilość mocno rozdrobnionego, lecz typowego, materiału ceramicznego.